

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiae,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacris bellis Lvдовici Pii Imperatoris. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

De sacris bellis LUDOVICI PII Imperatoris.

C A P. X V.

IX. Brabatiae
Dux Ludo-
nicus Pius
Imperator.

LUDOVICVS, vt scribit Stephanus Ab-
bas, post patris obitum Imperialia sce-
ptralia ut nullus dignius suscipiens, præter ce-
tera quæ bello fortiter gessit, maxima suæ pie-
tatis monumenta exhibuit. Ad faciendas
namque iusticias, & oppressiones Ecclesia-
rum & populorum releuandas, legatos ido-
neos in omnes regni sui prouincias mittens,
quæque corrigenda inuenire potuit, corri-
gere atque emendare sapienter curauit. Sed &
(quod magis in Imperatoria dignitate mire-
ris) de cunctis quæ publicè perperam gessit,
Theodosij Augusti exemplo publicam egit
pœnitentiam.

Tametsi verò pius iste Imperator pacis &
legationum pacis fuerit amantissimus, gessit
tamen bella quedam contra populos ac prin-
cipes ab obedientia deficientes. Fuerunt ea,
vt ex annalibus rerum ab eo gestarum con-
stat, contra Sorabos, Vascones, Danos, Bern-
hardum Italiæ Regem, Britones, Lundewi-
tium Pannoniæ inferioris Ducem, Scla-
mir Regem Abotritorum, & Abulaz Regem
Sarracenorum.

Eodem imperante Gallias Nordmanni
graueriter infestarunt. Vastatur Dorestadum, &
Andouerpum oppidum, Witlani emporium
situm iuxta ostium Mosæ incendunt, à Friso-
nibus

nibus tributum accipiunt, Walachriam insulam depopulantur, & tributariam faciunt. Quid tunc Ludouicus egerit, non legi. Fortassis, Deo ita disponente, Nordmanni eum alibi occupatum anteuerterunt. Nam & Concilium Meldense Nordmannos vocat In prefatione tom. 3. Concil.

*De sacro bello Lotharii Imperatoris,
postea monachi Prumiensis.*

C A P. X V I.

QVID de Lothario dixerim, ait Stephanus, cuius potentiae fuerit, vel quale humilitatis exemplum posteris reliquerit? Ipse 1. Brabantia
Dux Lotharii Imperator. maior natu, maior virtute & imperio, diuidens regnum cum duobus fratribus Carolo & Ludouico, regnum, quod hactenus ex eius nomine nuncupatur, sortitus est, nec non & omnia Italiæ regna cum ipsa Romana vrbe Augustus Imperator obtinuit. Qui etiam paternæ religionis hæres existens post plurimatam sapienter quam fortiter gesta regnum filiis suis diuisit; relictoque sacerculo, ac sanctæ conuersationis habitu suscepito, in hac monastica professione cursum vitæ feliciter consummauit.

Quod ad sacra eius bella attinet, vnicum illud fuisse videtur quod cum fratribus suis contra patrem suum cum Iuditha peccantem insurrexerit. Neque enim rebellio dici potest, ubi legittima summi Pontificis intervenit